SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN THE DOMINION OF CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 22. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 25 MARS 1914. Nr 12.

10,000 prenumeranter för Svenska Canada Tidningen till midsommaren 1914.

Fyra prisar äro nu uppställda, ett för hvar och en af provinserna Alberta, Saskatchewan, Manitoba och Ontario. Hvarje pris är en fri tur- och returbiljett till utställningen i Winnipeg i juli, med fri biljett till utställningen. Se sid. 4.

Skrattet.

Af Henri Bergson.

(Ur en serie essayer, i hvilka den bekante modefilosofen, numera medlemmen af Franska akademien, behandlar detta ämne.)

Den första punkt, på hvilken jag vill fästa uppmärksamheten är: Det finns ingen komik utom i den mänskliga sfären. Ett landskap kan vara vackert, intagande, upphöjdt, tråkigt eller fult: aldrig skall det synas löjligt. Man skrattar väl åt ett djur, men endast emedan man upptäckt i detsamma en mänsklig åtbörd eller ett mänskligt uttryck. Man skrattar åt en hatt; men det man skrattar åt är icke stycket filt eller halm, utan den form, som människorna gifvit den, det putslustiga infall, som vi se förkroppsligadt i denna form. Jag frågar mig hvarför då en så viktig och därtill så enkel sak icke mera dragit filosofernas uppmärksamhet på sig. Många hafva definerat människan som ett djur, hvilket skrattar. Men de skulle äfven kunnat nämna ett djur, hvilket väcker löje, ty om et annat lefvande väsen eller dödt föremål väcker skratt, så sker det på grund af någon likhet med människan, på grund af något drag hos djuret, som härrör från människan, eller på grund af det bruk, som människan gör af djuret.

Som en icke mindre märkvärdig egenskap hos det komiska vill jag för det andra betona den känslolöshet, hvilken vanligtvis hör till skrattet. Det komiska synes blott kunna utöfva sin genomgående verkan, om det står inför en fullkomligt orörlig, slät själsytå. Andlig köld är dess rätta element. Skrattet har ingen större fiende än hvarje slag af sinnesrörelse. Jag vill icke säga att vi icke kunna skratta åt en människa, hvilken ingifver oss medlidande eller kärlek. Men då måste man för ett ögonblick förgäta denna kärlek och undertrycka detta medlidande. I en värld af rena förståndsmänniskor skulle man sannolikt icke gråta längre, men väl fortfara att skratta. Men evigt känsliga, till harmoni med lifvet stämda varelser, i hvars hjärtan hvarje ton, hvarje tilldragelse frambringar en känslofull resonans, kunna däremot lika litet känna som förstå skrattet.

Man försöke endast att taga den innerligaste andel i hvad man hör och ser, man tänke sig verksam med de verksamma, kännande med de känsliga, man gifve sin sympati den vidsträcktaste utsträckning; liksom under en trollstaf blifva de lättaste föremål tunga, och en skugga skall glida öfver alla ting. Och så lösgöre man sig och ställer sig som opartisk åskådare af lifvet, och de flesta sorgespel blifva komedier. Så behöfva vi i en salong, där man dansar, endast sluta öronen för musiken, och de dansande skola synas oss löjliga. Huru många mänskliga handlingar skulle väl bestå vid en sådan pröfning? Och skulle icke många, endast vi bringa den känslomusik, som åtföljer dem, till tystnad, aflägga sitt allvarliga ansikte och öfvergå till skämtet? Kort och godt, det komiska fortsätter, för att det skall verka till fullo, någonting likasom en tillfällig okänslighet hos hjärtat. Det vänder sig till det rena förståndet.

Men detta förstånd måste alltid kommunicera med främmande förstånd. Det är det tredje, hvarpå jag vill fästa uppmärksamheten. Man skulle icke hafva något organ för det komiska, om man stode ensam. Skrattet behöfver tydligen eko. Man behöfver endast höra noga på detsamma: det är intet artikuleradt, skarpt som, i fall att det återkallar öfverallt, alltid måste gå vidare, något som börjar likasom med en explosion för att därpå, lik åskan i bergen, långsamt rulla vidare. Dock behöfver detta eko icke gå i det oändliga. Den krets, i hvilket det går omkring, kan vara stor eller liten: alltid är den sluten. Vårt skratt är alltid skrattet inom en grupp. Hvar och en har väl redan, i fall han suttit på tåget eller vid table d'houten, hört de andra berätta historier för hvarandra, hvilka måste vara afgjort komiska, emedan hela sällskapet skrattat af hela sin själ däråt. Man skulle ha skrattat med däråt, i fall man hörde till sällskapet. Men nu kände man inte den minsta lust därtill.

En som man frågade hvarför han vid predikan, då alla utgjöto tårar, icke också grät, förklarade: "Jag hör inte till den här socknen". Hvad denne man ansåg om gråtandet, träffar ännu mera in på skrattet. Det friaste skratt förutsätter alltid en känsla af gemensamhet, jag kunde nästan säga en maskopi, med andra skrattare, verkliga eller endast skenbara. Huru ofta har man icke hänvisat på att man på teatern skrattar desto högljuddare, ju fullare salongen är. Hur ofta har man icke också anmärkt, att många kvickheter äro oöfversättliga på andra språk, emedan de stå i allt för nära samband med seder och idéer hos en annan publik. Emedan man icke tillräckligt insett vikten af denna omständighet, har man betraktat det komiska som en enkel kuriositet, som en lustig, men betydelselös vetenskaplig behandling af en ovärdig fråga och i själfva skrattet icke velat se något annat än ett oförklarligt fenomen, hvilket står utan allt sammanhang med våra öfriga lisyttringar.

Därför dessa definitioner, hvilka af det komiska göra en af personen utförd tolkning af enstaka föreställningar och hvilka kalla skrattet "en logisk kontrast", "en intutivt fattad absurditet" eller något dylikt, definitioner, hvilka, om de ock verkligen passade in på alla slag af det komiska, icke skulle lämna den minsta förklaring på hvarför det komiska bringar oss att skratta. Hvaraf kommer det då att endast just denna bestämda logiska framställning, så ofta den iakttages, griper vår kropp, kröker och skakar den och att eljest alla andra tolkningar lämna den i lugn.

Från detta håll komma vi alltså icke närmare problemet. Skrattet blir endast begripligt, i fall man låter det kvarstå i dess egentliga element, d. v. s. i det mänskliga samhället, och framför allt söker bestämma dess praktiska, dess sociala funktion. Denna skall alltså, kunna vi nu säga, vara den ledande idén i vår undersökning. Skrattet skall hafva en viss uppgift i gemensamhetslifvet. Det skall nödgas bära en social karaktär.

NEDSKJUTEN REDAKTÖR.

"Figaros" i Paris redaktör nedskjutes af franska finansministerns hustru.

Gustav Calmette, redaktör af den stora franska tidningen "Figaro" i Paris, blef i måndags f. v. nedskjuten af mme Henrietta Caillaux, hustru till den franska finansministern. Calmette afled på aftonen samma dag.

Mordet var en ren hämndakt på grund af "Figaros" skarpa uttalanden mot finansministern, som beskyldes för stora underslef. Då den döende redaktören, som fått tre kulor i kroppen, fördes till ett lasarett, mumlade han oafbrutet: "Jag har gjort min plikt, min plikt".

Efter mordet underkastade sig kvinnan frivilligt arrestering i det hon utropade. "Eftersom det här i landet icke finnes någon rättvisa, har jag själf beslutat att skipa densamma".

Ej sedan Dreyfus affären har en händelse så upprört den franska republiken som detta mord å Calmette. Den politiska situationen är spänd, detta så mycket mera, som de allmänna valen stå för dörren. Caillaux resignerade omedelbart från sin post, och åtskilliga ändringar ha gjorts i kabinettet.

Affären anses gifva vind i seglen för det anti-republikanska partiet, som säkerligen skall göra användning af det skedda vid valen.

Hela dagen samlade sig stora falkskaror omkring "Figaros" kontor, Caillauxs residens och Saint Lazare fängelset, där mörderskan sitter häktad.

Royalisterna tillställde öfverallt demonstrationer mot regeringen och man hörde ropen: "Ned med republiken! Vive le Roi!" Polisprefekten i Paris hade en ansträngande dag. Många arresteringar verkställdes. Det jäser i Frankrike.

I fredags försiggick redaktör Calmettes begrafning under stor tillströmning af folk. I somliga delar af Paris förekommo veritabla oroligheter, hvarvid flera människor dödades.

KONUNG GUSTAFS HÄLSA VACKLAR.

Stockholm den 17 mars — Konung Gustafs hälsa har väckt oro i hofkretsarna. Hans vistelse på ett af slotten i landsorten har måst afbrytas. Han återvände till hufvudstaden i dag. Kung Gustaf är i sitt 56:te år. Han har för en längre tid ej varit vid god hälsa.

En förklaring.

Borgmästar Lindhagen i Stockholm svarar på den uppseendeväckande rapporten om honom.

"Lefve republiken!"

LINDHAGEN ANSER ARBETARTAGET ORDENTLIGT.

Borgmästare Lindhagen har nu till polismästaren inlämnat infordrad förklaring med anledning af stadsfiskal Lidbergs bekanta rapport om hr Lindhagens uppträdande på Mynttorget under arbetarnes demonstrationståg den 8 febr., hvilken återfinnes på sid. 6 i dagens nummer.

Förklaringen inledes med följande citat af Erik Gustaf Geijer: "Respekt för gällande lag och öppen rätt att fordra en annan".

Borgmästaren förklarar till en början, att han anser polismyndigheten ur saklig synpunkt sakna befogenhet och kompetens att i detta politiska ärende upphöja sig till domare öfver handlingssättet. Dock har ämbetet formell behörighet att efter sitt personliga godtfinnande inskrida på sätt som skett. Hr L. ingår i förklaring, helst tillfälle därigenom beredes till en "i dessa tider behöflig principell utläggning om yttrandefrihetens innebörd och den samhälleliga angelägenheten af likhet inför lagen".

Borgmästaren rättar först en felaktighet i rapporten. Han gick ej i första ledet af en afdelning, utan inne uti en afdelning. Det är anmärkningsvärdt, att angifvaren misstager sig på detta sätt om så grofva konturer, men ändå märkte, att jag rört på munnen, trots det, att skymning inträdt, då min afdelning passerade kanslitrappan. Emellertid tillmötesgår jag gärna polismyndigheternas något senkomna önskan att få bekräftelse på sina aningar. Jag höjde verkligen vid passerandet af statsministern plats det uppmärksammade lefvet, som ett sannskyldigt uttryck för min stämning för tillfället, gent emot dels de många lefveropen i två andra tåg för en personlig kungamakt med brytande af konstitutionell praxis samt dels och icke minst såsom en behöflig lystring i ämnet åt dagspolitiken, representerad på kanslihustrappan.

Borgmästaren säger vidare, att lefveropen för republiken lågo som en symbol öfver tåget, det mullrade något redan på Drottninggatan och steg nästan till åskor på Norrbro och Mynttorget. Det af några officerare rapporterade olämpliga ropet "ned med konungen" har däremot icke varit karaktäristiskt för arbetaretåget.

Skulle ropet i något fall vara fälldt, må då den rättfärdige beifra, just detta eller ännu hellre öfverse med att någon enstaka af de femtiotusen, eller kanske af åskådarna i följd af sin uppfattning af utmaningen ofvanifrån förifrat sig i sitt svaromål.

Äfven på andra sidan ha förekommit enstaka öfverilningar. Så ropade vid bondetågets uppvaktning för statsministern en herre från ett fönster i Skandias hus högt ut öfver hela platsen så att det hördes äfven i riksdagshuset och säkerligen äfven af polisen: "ned med socialisterna, häkta dem".

Borgmästaren frågar, hvilka gudomliga eller mänskliga lagar berättiga justitiekanslersämbetet att gilla lefvet för författningens utveckling från dess nuvarande tillämpning enligt konstitutionell praxis fram mot en mera personlig konungamakt, men beteckna ropen lefve republiken såsom förargelseväckande, hvilken fullmakt ämbetet erhållit att lägga sin ämbetsmyndighets tunga öfver dessa medborgareklassers medborgerliga rättigheter att önska en författningsändring i laga ordning i viss riktning och däremot skydda allenast andra medborgargruppers yttrandefrihet i en annan riktning. Inga lagar bemyndiga honom därtill men rättskänslan och förnuftet fördöma ett sådant handlingssätt.

Vidare säger hr L., att någon åtgärd icke ifrågasatts gent emot de obestridligen förargelseväckande uppträden som ägt rum på vissa restaranger, i hvilka äfven officerare deltagit. I detta fall tiger general Rappes indignation och högsta åklagarmaktens tjänstnit håller sig borta.

Det förefoll — heter det härefter — som om arbetaredemonstrationen skulle förunnas samma likhet inför lagen som de andra tågen. Så var nog också meningen, måhända tack vare en folklig regerings önskan att så enligt sakens natur borde ske. Om nu samma polismyndigheter långt efteråt, enligt general Rappes och justitiekanslersämbetets önskan, tillämnar åtal för hvad som vid tillfället af polismyndigheten godtagits, verkar den förra opartiskheten i själfva verket provokation, låt vara att detta icke från början åsytats.

Hr Lindhagen slutar med att fästa uppmärksamheten på en del författningsspörsmål, hvarvid hr L. bl. a. farmhåller önskemålet af en grundlag för demonstrationsrätten.

UR SENASTE SVERIGEPOST.

Bondetågets försvarsförbund. — Törngrenska förräderimålet. — Prof. Sahlin 90 år.

— Den 5 mars sammanträdde ombud från alla Sveriges landskap på hotell Continental i Stockholm för att konstituera Bondetågets försvarsförbund. Ursprungligen hade man tänkt sig, att ombudens antal skulle bli 100, men inträsset hade visat sig så fort, att 120 representanter mött fram.

— Svea hofrätt har nu fastställt Stockholms rådhusrätts utslag i förräderimålet mot förre ekonomiunderofficeren vid flottan F. W. Törngren och studeranden A. T. Holsteinson. Genom rådhusrättens utslag dömdes Törngren till 5 års straffarbete och 2 års förslust af medborgerligt förtroende uröfver strafftiden. Holsteinsons dom löd på 3 månaders fängelse och skulle till en tredjedel anses verkställd genom den tid han suttit häktad.

— Professor Carl Ynge Sahlin fyllde nyligen 90 år.

— Anstiftarna af myteriet på tvångsarbetsanstalten i Karlskrona Johansson och Sällberg rannsakades den 4 mars inför rådhusrätten. Båda erkände. Johansson dömdes till 1 år och 2 månaders straffarbete, Sällberg till 8 månaders straffarbete.

— Enligt hvad St. D. erfarit, torde det få anses så godt som säkert, att valdagen för Stockholms stad blir fredagen den 27 dennes.

— En ohygglig olycka inträffade den 2 mars på Borregårds spannmålsmagasin vid Sarpsborg, då en 21-årig svensk arbetare Karl Gustafvsson under arbetet föll ned och fick hel ton säd öfver sig. Man försökte genast att få ut honom genom en lucka, men detta visade sig omöjligt, då han i fallet kommit i en sammanböjd ställning. Man måste därför lämpa ut säden, hvilket tog halfannan timme, och då man kom fram till mannen var han död.

FÖRLIST FARTYG.

Svenska barken "Trifolium" stötte härom natten under en storm på en undervattensskär vid Land's End, England. Kapten Olson och fyra man drunknade. Sex af besättningen lyckades rädda sig.

NOMINERA STARKA KANDIDATER.

Förliden torsdag nominerades enhälligt William Molley, M. P. P. för La Verandrye, till liberal kandidat för Morris, Man., och George Walton, f. d. representant för Emerson.

AFSTYRKT ANSLAG.

Enligt kabeltelegram från Stockholm har kommerskollegiet beslutat afråda regeringen att gifva något anslag till den under bildning varande Svenska Amerikalinjen.

PRINS WILHELMS SKILSMÄSSOMÅL.

Telegram från Stockholm af den 14 dennes meddelar följande: Storfurstinnan Maria Pavlovna af Ryssland, prins Wilhelms gemål, har i dag genom Svenska legationen i St. Petersburg erhållit kallelse att infinna sig inför Stockholms rådhusrätt. Anklagelsen mot henne lyder, att hon förlupit sin man. Förhandlingarna rörande prinsparets skilsmässa hafva pågått sedan en tid. Prins Wilhelm, som för närvarande är stadd på jakt i Uganda, Afrika, väntas ej hem förr än i slutet af april. Prinsessan Maria har befunnit sig i St. Petersburg sedan en längre tid. Vittnen komma att inkallas, och rättegången, säges, det, kommer att föras på öfligt sätt. En längre tid hade man trott det möjligt att åvägabringa skilsmässa utan iakttagande af öfliga formaliteter, men nu hänvisas därpå, att den svenska lagen icke känner till något undantag för furstar. Dagen för rättegångens förande är ännu icke bestämd.

Skyldiga.

Juryn i Hagel-Westlake-rättegången i Winnipeg fällde i fredags utslaget skyldiga.

En pinsam scen.

DOMEN KOMMER OMEDELBART ATT ÖFVERKLAGAS.

I fredags kväll kl. 8.20 fällde juryn i Hagel-Westlake-rättegången, som pågått i Winnipeg några veckor, utslaget skyldiga. Hagel och Westlake voro som bekant båda anklagade för att hafva hjälpt Krafchenko att rymma från polisstationen i Winnipeg d. 10 januari. Domen kommer att fällas af domar Curran denna vecka. Tekniskt kunnna de skyldige dömas till så mycket som fjorton års fängelse hvardera, då två anklagelser lagts mot dem, nämligen att hafva planlagt en fänges rymning och sedan hjälpt honom att rymma, men troligt är, att de bli dömda till högst sju års fängelse.

Percy Hagel.

Mrs. Percy Hagel, som var närvarande då utslaget fälldes, brast ut i gråt och snyftade, under det hennes man fördes ut ur rättssalen mellan två sheriffer. Hagel kastade blott en blick på sin hustru, innan han fördes ut, och det syntes på honom, att han led af den seen, som utspelades. Därefter kastade han tillbaka hufvudet och lämnade salen med hastiga steg. Ja, han gick så fort, att han nästan drog Westlake, med hvilken han var sammanfängslad, efter sig. Äfven Hagels fader, advokaten N. F. Hagel, var närvarande, och syntes han till det yttre tämligen oberörd.

Den seen, som utspelades, då juryns utslag fälldes, kommer nog att länge stå lefvande för dem, som voro närvarande. Den långvariga rättegången hade något förlorat i inträsse de sista dagarna, men då jury:n skulle uttala sitt sin mening, blef inträsset åter större, och långt efter det den lämnat salen, var denna öfverfylld med folk.

Ganska märkligt var, att sedan juryn efter en timme och trettiofem minuter förklarade sig färdig, återsändes den af domaren på grund af flere uttalandun af mr. Bonnar, Hagels advokat.

Domaren Curran höll ett två timmar långt anförande till juryn, innan den gick ut. Däri ingick ha i minsta detalj i alla de vittnesmål, som aflagts. Hans uttalande gingo emot de anklagade. Före honom hade vältalga anföranden hållits af Ed Anderson, chief counsel för kronan, samt R. A. Bonnar och H. D. Cutler för de båda anklagade.

Både mr. Bonnar och mr. Cutler förklarade i lördags, att domen omedelbart kommer att öfverklagas i högre domstol. Mr. Ed Anderson sade, då han underrättades härom, att det funnes föga utsikter för att en dylik åtgärd skulle hafva åsyftad verkan. Han ansåg, att de anklagade haft en fullt rättvis rättegång, och ehuru han kände medlidande med den unge advokaten Percy Hagel samt dennes hustru och fader, ansåg han, att juryn endast gjort sin plikt.

Den nu afslutade rättegången har varit en af de mest sensationella i Winnipegs historia. Särskildt har advokaten Bonnars skarpa och något robusta uttalanden väckt uppmärksamhet. Percy Hagels namn har ju äfven dragit inträsset till sig, då ju både han och hans fader äro mycket kända advokater här i staden.

NOTABELT DÖDSFALL.

Hon. William Paterson, tullminister under Laurierregeringen, afled förliden onsdag i sin dotters hem i Picton, Ont. Han var född 1839.

IMPORT OCH EXPORT.

Canadas import och export minskades högst betydligt under februari månad i år.

Canadas import och export ha betydligt aftagit under februari månad, enligt nyligen offentliggjorda uppgifter från Ottawa. Minskningen i importen är icke mindre än $14,401,754 eller öfver 25 proc. Minskningen af exporten af canadensiska produkter är jämfördt med februari förlidet år, $2,304,080 eller omkring 10 proc. etta är den största minskningen af både import och export under flere år. Importen för hela månaden uppgick till $38,550,045 mot $52,951,809 under febr. 1913. Exporten af canadensiska produkter uppgick till $20,553,087 mot $22,875,167.

Under de tolf månader, som slutade med sistlidne februari, uppgick importen till $632,831,746, en minskning, jämfördt med de föregående tolf månad. 27,617,552. Exporten för de tolf månaderna uppgick till $463,626,532, en ökning af $96,528,033. Exporten af åkerbruksprodukter ökades med $66,000,000, och exporten af manufakturvaror med nära $14,000,000.

Canadas hela handelsomsättning för tolf månader uppgick till $125,833,306, en ökning af $76,276,202, jämfördt med de föregående tolf månaderna.

AFLIDEN NOBELPRISTAGARE.

Dr. Charles Gobat aflider till följd af slaganfall.

Dr Charles Albert Gobat, som år 1902 tilldelades Nobels fredspris tillsammans med sin vän och landsman E. Dusommun, afled den 16 dennes till följd af slaganfall, då han i Bern satt som ordförande i en fredskonferens.

Gobat var ordförande i den internationella fredsbyrån och en af de ledande männen i den interparlamentariska unionen. I okt. 1904 bevistade han den interparlamentariska konferensen i St. Louis. Under rysk-japanska kriget uppmanade han vårt lands regering att mäkla mellan de stridande, hvilket också skedde. 1912 drjärfdes han på fredskongress angripa Tysklands hållning i Marockofrågan, hevilket gjorde, att tyskvänner skarpt kritiserade honom. Någon tid var dr G. direktör i schweiziska undervisningsdepartementet.

OROLIGT I IRLAND.

Enligt telegram från England, har "home rule"-frågan nu förorsakat stor upphetsning i Ulster, Irland. Förliden söndag fruktade man nästan, att krig skulle utbryta, hvarför de regulljära trupperna i Irland mobiliserades och mindre fartyg voro beredda att afsegla. Sir Edward Carson och andra Ulster-ledare lära stå under bevakning. Tidningarna i London hafva publicerat artiklar med rubriken "krig i Ulster" med fet stil. Sansade personer af alla partier tro dock, att ingen omdelbar fara föreligger, ehuru situationen är nog så kritisk.

RÄTTEGÅNGEN MOT KRAFCHENKO.

Förliden onsdag fördes John Krafchenko, anklagad för mord å bankdirektör Arnold i Plum Coulee, Man., till Morden, Man., där rättegången samma dag tog sin början. Till i måndags hade tio vittnen hörts. Bland dessa märktes en gammla mennonit, Bergen, som påstod att han såg Krafchenko aflossa det fatala skottet. De öfriga vittnena kunde icke taga på sin ed, att Krafchenko var mördaren. Rättegången fortsättes denna vecka.

JÄRNVÄGSSTYRELSEN.

Genom revideringen och konsolideringen, af hvilka detaljer i lördags tillkännagafs af regeringen, skall järnvägsstyrelsen erhålla ökad befogenhet. Bl. a. skall den kontrollera utgifvandet af obligationer och aktier af järnvägarna. Den skall äfven utöfva jurisdiktion öfver all vattentrafik mellan hamnar inom V. Canada och kontroll öfver placerandet af elektriska stolpar och ledningar i städerna.

STOR ELDSVÅDA I VANCOUVER.

Mainland Storage Companys byggnad i Vancouver, B. C., förstördes i fredags kväll af eld. Äfven andra bygnader blefvo skadade. Förlusten beräknas till $600,000. En brandsoldat blef mycket svårt skadad.

Ryska faran.

I ett bref belyser en framstående utlänning, invecrad med förhållandena, denna fara.

Ryssland nalkas Sverige.

PARTISINNET UTGÖR EN STOR FARA FÖR SVERIGE.

Ur ett enskildt bref från en mycket framstående utlänning, välbekant med svenska, finska och isynnerhet ryska förhållanden, har "Aftonbladet", Stockholm, erhållit rätt att meddela följande:

"Rysslands Östersjöpolitik är tvåfaldigt, omfattande dels en mot Tyskland riktad strategisk defensiv, dels en mot Sverige vid lägligt tillfälle afsedd strategisk offensiv, afseende att till en början åtminstone tillföra det ryska väldet Norrland norr om Ume älf.

På grund häraf är det tydligt, att man i Ryssland för närvarande inom regerings- och militära kretsar med den allra största uppmärksamhet följer sammanknutna partipolitikens utveckling i Sverige. Det talas om, att vissa ryssar, som väl känna svenska förhållanden, hafva till speciell uppgift att studera nämnda frågor.

Oförbehållsamt uttalas den förhoppningen, att de radikala och socialistiska elementen i Sverige skola kunna hålla den å många håll starkt växande försvarsrörelsen stången. Särskildt synes man vara orolig för, att den "sjövind", som allt mera gör sig märkbar i Sverige, skall bära frukt. För att gifva de försvarsfiendtliga och försvarsljumma i Sverige stöd för deras propaganda har man i vissa ryska tidningar infört försäkringar om att Ryssland endast har fredliga afsikter gent emot sin västra granne. Detta är så till vida sant, att de stora lagren af ryska folket öfver hufvudtaget ej bekymra sig det minsta om Sverige. Men det är osant så till vida, att de ryska statsmännen och militärerna ingalunda betrakta Sverige såsom ett land, hvars integritet Ryssland aldrig ämnar rubba.

För den, som känner såväl de ryska som de svenska politiska förhållandena, och framför allt för den, som har "sina hjärterötter i Sverige", är det pinsamt att se, huru småsinnet och partipolitiken för närvarande arbetar på att ställa Sveriges försvarsfråga på hufvudet. Det kan vara bra att veta för herrar socialister i Sverige, att de hafva sina bästa vänner inom de ryska kretsar, där frågan om Sveriges inkorporering (åtminstone delvis) i det ryska väldet betraktas såsom en helt naturlig och nödvändig sak."

SAKER TILL 'HVITT SLAFVERI'.

Albert Dahlström, den bekante förespråkaren för mycket fri kärlek under ett slags religiösa former, känd som stiftare af ett samfund, hvilket kallar sig "de heliga", forklarades den 13 dennes af domstol i Seattle, Wash., skyldig till brott mot Manns "hvita slaf"-lag. W. R. Bryon, justitiedepartementets specielle agent, uppgaf sig ha en lång lista på unga svenska kvinnor, som D. omvändt till sin tro och sedan lefvat tillsammans med i Chicago och Rockford, Ill., St. Paul, Minneapolis och Eggleston, Minn., samt Denver, Colo. Han dömdes emellertid för det han fört Edna Englunw från Tacoma, Wash., till Fresno, Cal. Denna vittnade själf mot Dahlström, sedan han började tycka bättre om hennes syster Hilda än om henne själf.

BENTON BLEF NEDSTUCKEN.

Undersökningen om skotten, Bentons död i Juarez för fem veckor sedan har nu afslutats, och i måndags framlades en rapport inför den brittiske ambassadören i Washington för att öfversändas till London. Undersökningen har förts af den brittiske konsuln i Galveston och enligt hans mening, blef Benton icke nekskjuten utan nedstucken med en knif, hvarefter hans lik i hemlighet bortförts.

SVENSKA SÅNGARE TILL PARIS.

Under den Olympiska kongressen i juni i Paris i anledning af de Olympiska spelens 20-årsjubileum anländer, som förut omtalats, till den franska hufvudstaden en svensk sångska hufvudstaden en svensk sångkör på 100 man. Som solister komma att medverka dr F. Hybinette och intendenten E. Elfgren.